

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.I.37.041/2022/9.

A tanács tagjai: Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet a tanács elnöke;
Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit előadó bíró;
Dr. Hajnal Péter bíró

A felperes: Felperes1
Cím2

A felperes képviselője: Felperesi képviselő
Cím3 eljáró ügyvéd: képviselő)

Az alperes: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság
Cím4

Az alperes képviselője: Dr. Fáry Zoltán kamarai jogtanácsos

A per tárgya: közbeszerzési ügyben hozott - D.129/15/2021. számú - közigazgatási határozat jogszerűségének vizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes, 9. sorszám alatt

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: a Fővárosi Törvényszék 104.K.703.822/2021/8.
számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 104.K.703.822/2021/8. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

A felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségének összegét 200.000 (Kétszázezer) forintban, az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségének összegét 90.000 (Kilencvenezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A perben nem álló Iroda1, mint ajánlatkérő (a továbbiakban: Ajánlatkérő) a 2021. január 19. napján feladott, a Közbeszerzési Értesítőben 2021. január 20. napján megjelent ajánlattételi felhívásával a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Harmadik Része szerinti nyílt közbeszerzési eljárást folytatott le. Az ajánlattételi felhívás 1. Része a Iroda2, 2. Része az Ajánlatkérő foglalkoztatottjai számára foglalkozás-egészségügyi ellátás - megbízási szerződés alapján, 2021. március 1. napjától 2022. december 31. napjáig történő - teljesítésének beszerzésére irányult, a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Mvt.) 58. §-a által előírt foglalkozás-egészségügyi ellátás biztosítása érdekében, összesen nettó 43 529 400 forint értékben. Az ajánlattételi felhívás VI.3.1) pontjában az Ajánlatkérő felhívta „a gazdasági szereplők figyelmét, hogy az eljárást eredménytelenné nyilváníthatja, ha valamely meghatározott, ellenőrzési körén kívül eső, bizonytalan jövőbeli esemény az ajánlattételi, illetve részvételi határidő lejártát követően következik be.”.

[2] Az ajánlati felhívás dokumentációja általános információkat, a szerződés tervezetét és iratmintákat tartalmazott, a szerződéstervezet magában foglalta a szerződés tárgyát, időtartamát, azokat a foglalkozás-egészségügyi alapszolgáltatásokat, amelyeket a megbízott a szerződés időtartama alatt ellát. Az Ajánlatkérő külön műszaki leírást nem készített, a 2021. február 1-jén nyújtott kiegészítő tájékoztatása értelmében az megfelel a felhívás teljes mennyiség és feladatleírás pontjában foglaltaknak.

[3] Az ajánlattételi felhívás szerint az ajánlatok bontására 2021. február 2. napján 12:00 órákor kerül sor. A 2021. február 2. napján rögzített bontási jegyzőkönyv alapján a felperessel együtt három ajánlattevő nyújtott be ajánlatot.

[4] Az Ajánlatkérő a 2021. március 1. napján megküldött összegezésével a közbeszerzési eljárást a Kbt. 75. § (2) bekezdés a) pontja alapján eredménytelennek nyilvánította. Indokolásként rögzítette, hogy „Ajánlatkérő az eljárás 1. és 2. részében a járványügyi helyzet induló 3. hulláma és az ebből eredő többletfeladatok okán a jelen formájában nem képes szerződéses kötelezettséget vállalni. Ajánlatkérő az eljárás 1. és 2. részében a SARS-CoV-2 COVID-19 koronavírus világjárvány hazánkban megkezdődött harmadik hullámára és az ebből eredő többletfeladatokra tekintettel jelen szakmai tartalommal nem tud szerződéses kötelezettséget vállalni. A koronavírus világjárvány elleni védekezésről szóló 2021. évi I. törvényben adott országgyűlési felhatalmazás alapján indokolt kormányzati intézkedések végrehajtására a jelen eljárás keretében kiírt műszaki tartalom nem elégséges, annak az ismét intenzívvé váló pandémiás helyzetre tekintettel további prevenció, illetve utógondozással kapcsolatos szakmai elemekkel való kiegészítése indokolt. Ajánlatkérő a műszaki leírásban meghatározott feladatok között nem rögzítette ezen aktuálissá váló feladatokat, így a jelen eljárás keretében kiírt műszaki tartalom alapján kötelezettséget vállalni nem tud. Mindenképpen szükséges a műszaki tartalom újbóli meghatározása és a munkatársak létszámára tekintettel egészségügyi ellátásuk biztonságos és minden, fenyegető pandémiás helyzetre kiterjedő körütekintő kezelése. Ajánlatkérő a beérkezett ajánlatokat a Kbt. 53. § (4) bekezdésére tekintettel nem bírálta el.”.

[5] A felperes előzetes vitarendezési kérelmét az Ajánlatkérő 2021. március 9. napján elutasította. Ezt követően a felperes jogorvoslati eljárást kezdeményezett az alperesnél, kérte annak megállapítását, hogy az Ajánlatkérő az ajánlatok elbírálásának elmulasztásával a közbeszerzés mindkét részét érintően megsértette a Kbt. 75. § (2) bekezdés a) pontjára tekintettel a Kbt. 53. § (4) bekezdését, ezért kérte a jogsértő összegezés megsemmisítését, valamint az Ajánlatkérő kötelezését a felmerült ügyvédi munkadíj megfizetésére. Előadta, hogy amennyiben a közbeszerzési eljárás nem lenne eredménytelen, ő lenne az eljárás nyertese. Kifejtette, hogy az Ajánlatkérő nem vált képtelenné a szerződés megkötésére, továbbá sem az összegezésben, sem a vitarendezési kérelemre adott válaszában nem nevesítette azokat a többletfeladatokat, amelyek miatt „a szerződés megkötésére vagy teljesítésére képtelenné vált vagy a szerződéstől való elállásnak vagy a szerződés felmondásának lenne helye”.

[6] Az Ajánlatkérő a jogorvoslati eljárás során benyújtott írásbeli nyilatkozatában az alaptalan jogorvoslati kérelem elutasítását kérte. Előadta, hogy a közbeszerzési eljárás keretében kiírt műszaki tartalom nem volt elégséges az egészségügyi szolgáltatás-beszerzés tárgyának megfelelő hatékonysággal és színvonalon történő ellátására, így annak további prevenció, illetve utógondozással kapcsolatos szakmai elemekkel való kiegészítése volt indokolt. A veszélyhelyzet kihirdetéséről és a veszélyhelyzeti intézkedések hatálybaléptetéséről szóló 27/2021. (I. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 27/2021. Korm. rendelet) alapján a járványhelyzet miatt indokolt rendkívüli intézkedések bevezetésére 2021. február 8. napján került sor. A 2021. február 8. napjával kihirdetett veszélyhelyzettel összefüggő rendkívüli intézkedések hatályának meghosszabbításáról szóló 80/2021. (II. 22.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 80/2021. Korm. rendelet), valamint a koronavírus-világjárvány elleni védekezésről szóló 2021. évi I. törvény (a továbbiakban: Veszélyhelyzeti tv.) 2021. február 22. napján jelent meg a Magyar Közlönyben. A védelmi intézkedések ideiglenes szigorításáról szóló 104/2021. (III. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 104/2021. Korm. rendelet) 12. §-a 2021. május 23. napjáig tartó hatállyal rögzítette az otthoni és a

munkahelyen történő munkavégzés szabályait. Mindezeknél fogva 2 éves időtartamra nem kötelezhette el magát egy nyilvánvalóan kiegészítésre szoruló műszaki tartalommal. A többlet műszaki tartalom beszerzésére a szerződés módosításával vagy kiegészítő szerződések megkötésével csak drágábban lett volna módja, továbbá a szerződésmódosítás vagy külön beszerzés a Kbt. 141. §-a szerinti szerződésmódosítási korlátokba, illetve a Kbt. 19. §-a szerinti részekre bontás tilalmába ütközött volna. Álláspontja szerint a Kbt. 53. § (4) bekezdésében meghatározott feltételek fennállását alátámasztja, hogy a SARS-CoV-2 COVID-19 koronavírus világjárvány harmadik hullámának az ajánlattételi határidő lejártát követően kezdődött az ismételten emelkedő tendenciája, amely tényszerűen igazolhatóan az ellenőrzési körén kívül esik. A beszerzés tárgyát éppen egészségügyi szolgáltatás képezi, amely az adott helyzetben fokozott körültekintést és felmérést igényelt, mivel a pandémiás helyzetre figyelemmel kialakított és módosított jogszabályi környezet alapján, valamint a bevezetett korlátozó intézkedések eredményeképpen átstrukturálódott az egészségügyi szolgáltatások igénybevételének a lehetősége és a tartalma is. Erre figyelemmel az ezzel járó szolgáltatási elemek újragondolása és tervezése indokolt, mivel ez kihatással van a vizsgálat körébe bevont és érintett személyekre, az elvégezhető egészségügyi vizsgálatokra, azok időbeliségére és ütemezhetőségére is, továbbá érinti a huzamosabb munkából való kiesésekkel párhuzamosan indokolttá váló szakorvosi és egyéb kezeléseket, tesztelésekkel és utókezelésekkel kapcsolatos egyéb teendőket.

[7] Az alperes a 2021. május 7. napján kelt D.129/15/2021. számú határozatával - a Kbt. 53. § (1), (4) és (5) bekezdésére, valamint 75. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel - a jogorvoslati kérelmet elutasította. Határozatának indokolásában rögzítette, hogy a beszerzés tárgyát képező, az Mvt. 58. §-a szerinti foglalkozás-egészségügyi szolgáltatás - kiemelten az Mvt. 21. § (3) bekezdése, 23. § (2) bekezdése, 46. §-a, 54. § (7) bekezdés b) pontja és 56. §-a alapján - elemeiben meghatározható, széleskörű tevékenység. Az arra vonatkozó előírások többsége keretszabály, amelyek tartalma további részletes tartalommal tölthető ki. Nem kizárt az ellátással összefüggésben további feltételek, részletkövetelmények meghatározása, amelyek eredményeként a műszaki leírás bővül, kiegészül, ami az ajánlattevőkkel szembeni követelményeket, szaktudásukat, illetve a becsült értéket és az ajánlati árakat is megváltoztathatja. A koronavírus járvány harmadik hulláma következtében speciális igények merülhetnek fel, különösen az egészséget nem veszélyeztető tárgyi, szervezési, munkakörnyezeti feltételek [Mvt. 21. § (3) bekezdése], a munkahely, az egyéni védőeszköz ellenőrzése [Mvt. 23. § (2) bekezdése], a munkahelyi elsősegélynyújtás feltételei (Mvt. 46. §), a munkakörülmények követelményeknek való megfelelés, a rendelkezések betartásának ellenőrzése [Mvt. 54. § (7) bekezdés b) pontja], avagy az egyéni védőeszköz juttatás belső rendjének kialakítása (Mvt. 56. §) terén.

[8] Az alperes a határozatában valós indokként elfogadhatónak tartotta, hogy a járvány harmadik hulláma következtében a foglalkoztatottak részére biztosítandó foglalkozás-egészségügyi ellátás terén többletfeladatok jelentkeznek a munkáltatónak minősülő ajánlatkérők esetében. A koronavírus magyarországi harmadik hulláma és az Ajánlatkérő beszerzési igényének megváltozása közötti ok-okozati kapcsolat fennáll, amely a közbeszerzési eljárás műszaki tartalmában változást okozhat, közvetlen kihatással lehet a munkatársakat érintő egészségügyi ellátás megszervezésének módjára, a feladatellátás volumenére. Az alperes egyetértett azzal, hogy az Ajánlatkérő a koronavírus-járvány miatti veszélyhelyzet következtében megváltozott beszerzési igénye miatt az összegezés

megküldésének időpontjában nem volt képes kötelezettséget vállalni, tehát az eredménytelenség első törvényi feltétele - a szerződéskötésre való képtelenség - fennállt. Rögzítette továbbá, hogy a szerződésmódosítás kivételes és szigorú feltételekhez kötött eszköz, a Kbt. 28. § (1) bekezdése az ajánlatkérő kötelezettségévé teszi, hogy úgy készítse elő közbeszerzését, hogy elkerülje a szerződés módosítását. Amennyiben a szerződéskötés előtt látható, hogy a közbeszerzési szerződés nagy valószínűséggel módosítással lesz érintett, és a szerződéskötéstől az ajánlatkérőnek módjában áll jogszerűen eltekinteni, ez utóbbi a támogatandó.

[9] Az alperes tényként vette figyelembe, hogy a 27/2021. Korm. rendelettel vezették be ismételten a veszélyhelyzetet, amely jogszabályt 2021. január 29. napján tették közzé és az ajánlattételi határidőt követően, 2021. február 8. napján lépett hatályba. Az Ajánlatkérő számára a Kbt. 53. § (1) bekezdése, illetve 75. § (2) bekezdés a) pontja nem teszi kötelezővé a felhívás visszavonását, illetőleg az eredménytelenség alkalmazását, amennyiben bekövetkezik az ellenőrzési körén kívüli, bizonytalan jövőbeli esemény, így az ajánlatok 2021. február 2. napján elvégezett bontása önmagában nem teszi jogsértővé az eredménytelenség megállapítását. Hangsúlyozta, hogy a veszélyhelyzet a Veszélyhelyzeti tv. elfogadásától vált olyan eseménnyé, amellyel tartós ideig, vagyis a tárgyi közbeszerzési szerződés teljesítési ideje jelentős hányadában számolni kell. Rögzítette, hogy a járvánnyal kapcsolatos veszélyhelyzetet az összegezést követően közzétett 104/2021. Korm. rendelet is megerősítette. Az alperes megállapította, hogy az eredménytelenség alapjául szolgáló lehetetlenítő körülmény az ajánlattételi határidőt követően állt be. Elfogadta, hogy az eredménytelenségi ok alkalmazására a koronavírus-világjárvány bekövetkezése, illetve az azzal összefüggő veszélyhelyzet kihirdetése miatt került sor, amely nyilvánvalóan az Ajánlatkérő ellenőrzési körén kívül esőnek és általa előre nem láthatónak volt tekinthető. Figyelemmel volt arra is, hogy az Ajánlatkérő a Kbt. 53. § (5) bekezdésében meghatározott feltételes közbeszerzést folytatott le. Összességében a Kbt. 75. § (2) bekezdés a) pontja szerinti feltételek alkalmazhatóságát megállapította, ezért a Kbt. 165. § (2) bekezdés a) pontja alapján az alaptalan jogorvoslati kérelmet elutasította.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[10] A felperes keresetében kérte az alperes határozatának a megváltoztatásával mindkét Rész tekintetében az ajánlatkérői összegezés jogsértő jellegének megállapítását, a közbeszerzési eljárást lezáró döntés megsemmisítését és az általa befizetett igazgatási szolgáltatási díj megfizetésére az Ajánlatkérő kötelezését. Előadta, hogy az eredménytelenné nyilvánítás hiányában nyertes ajánlattevő lenne. A kereseti kérelem indokaként kifejtette, hogy az Ajánlatkérő nem vált képtelenné a szerződés megkötésére vagy teljesítésére, a Veszélyhelyzeti tv. a teljesítést nem tette lehetetlenné, így a Kbt. 75. § (2) bekezdés a) pontja és 53. § (4) bekezdése alapján jogsértő az eredménytelenné nyilvánítás. Rámutatott, hogy az ajánlati kötöttségben lévő Ajánlatkérő beszerzési igénye nem változhatott, mivel nem módosultak a foglalkozás-egészségügyi szolgáltatásról szóló 27/1995. (VII. 25.) NM rendelet (a továbbiakban: NM rendelet) szabályai, ilyen változásra az alperes sem hivatkozott. Sérelmezte az összegezés indokolásának hiányosságát és azt, hogy az alperes határozata sem tartalmazza, hogy az Ajánlatkérő mely okokból nem képes szerződéskötésre; a lehetetlenítő körülmény nem került nevesítésre. Hangsúlyozta, hogy az Ajánlatkérő már a közbeszerzési

eljárás megindításakor tudatában volt a járvány harmadik hulláma kezdetének, egészségügyi következményeivel már az előkészítéskor számolhatott volna. A 27/2021. Korm. rendeletet az ajánlattételi határidő letelte előtt kihírdették, így a veszélyhelyzet elrendelésének ténye ismert volt. Az Mvt. 58. §-a alapján az Ajánlatkérő köteles a foglalkozás-egészségügyi szolgáltatást biztosítani, tehát eredménytelenség esetén azt csak jogsértő módon tudta megtenni. Az alperesnek vizsgálnia kellett volna a - más eljárásaiban egyébiránt vizsgált - foglalkozás-egészségügyi szolgáltatás igénybevételének kötelező jellegét. Álláspontja szerint az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2. §-ában foglaltak sérelmével alaptalanul hivatkozott az alperes a feltételes közbeszerzés elrendelésére, mert az Ajánlatkérő az ajánlattételi felhívásban ezt a bekezdést nem jelölte meg, az alkalmazhatóságot biztosító körülményeket nem adta elő, továbbá az összegezésben sem hivatkozott ezen indokra.

[11] Az alperes védiratában kérte a kereset elutasítását. Rámutatott, hogy az eredménytelenné nyilvánítás indokainak fennállását kellett vizsgálnia, mivel jelen ügyben annak van jelentősége, hogy az időközben felmerült, a szerzési igény megváltozásával járó körülmények miatt az Ajánlatkérő képtelenné vált-e a szerződés teljesítésére. A szerzési igény megváltozását azzal összefüggésben értékelte, hogy az az Ajánlatkérő által előadott lehetetlenítő körülménnyel összefüggésben következett-e be. Fenntartotta, hogy a koronavírus világjárvány harmadik hullámának megjelenésével olyan körülmények következtek be, amelyek megváltoztatták az Ajánlatkérő szerzési igényét, ezért a tárgyi közbeszerzés során beszerezni kívánt szolgáltatás megrendelésére képtelenné vált. A felperes azon hivatkozása kapcsán, hogy a foglalkozás-egészségügyi ellátás jogszabályi feltételei nem változtak, kérte figyelembe venni a határozata 28. és 29. pontjában kifejtetteket, miszerint a tervezett ellátás tartalma, módja bővíthet a koronavírus világjárvány harmadik hulláma miatt. A lehetetlenítő körülmény időbelisége kapcsán utalt a határozat 33. pontjára, amely alátámasztja, hogy az Ajánlatkérő a koronavírus világjárvány harmadik hulláma bekövetkezéséről mikor értesült. Álláspontja szerint a feltételes közbeszerzésre utalás nem alapozza meg az Ákr. 2. §-ának sérelmét, mivel a döntését nem ezen tényre alapította, csak megjegyezte, hogy az eredménytelenség felhívásban felsorolt általános okai álláspontja szerint bekövetkeztek.

Az elsőfokú ítélet

[12] Az elsőfokú bíróság a 2021. november 10. napján kelt 104.K.703.822/2021/8. számú jogerős ítéletében a felperes keresetét megalapozottnak ítélte, az alperes határozatát a Kp. 89. § (1) bekezdésének b) pontja és 92. § (1) bekezdésének d) pontja alapján megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy az alperes a tényállást a döntéshez szükséges mértékben feltárta és az Ákr. 81. § (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségének eleget tett, a Kbt. 53. § (4) bekezdésében meghatározott konjunktív feltételek megtartottsága vonatkozásában indokait a határozat 28-35. pontjában részletesen rögzítette. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy anyagi jogi kérdést jelent, hogy a Kbt. 75. § (2) bekezdés a) pontja, valamint 53. § (1) és (4) bekezdése alapján az eredménytelenség Ajánlatkérő által hivatkozott okát, a szerződéskötést lehetetlenné tevő körülmény bekövetkezését és Ajánlatkérő általi előre láthatóságát, valamint az Ajánlatkérő bizonyításának eredményességét az alperes a határozatában jogszerűen értékelte.

[13] Megállapította, hogy az alperes ugyan az Ákr. 81. § (1) bekezdésében előírt okszerű indokolás sérelmével rögzítette, hogy az Ajánlatkérő a Kbt. 53. § (5) bekezdésében meghatározott feltételes közbeszerzést folytatott le, azonban ez jelen ügyben nem releváns. Egyetértett az alperessel abban, hogy a feltételes közbeszerzésre utalás nem alapozza meg az Ákr. 2. §-ának sérelmét, mivel a döntés nem e tényen alapult, így ezen eljárási szabályszegés az ügy érdemére nem hatott ki. Közömbösnek értékelte a foglalkozás-egészségügyi szolgáltatás igénybevétele kötelező jellegével kapcsolatos alperesi gyakorlatot is, mivel az alperesnek az ügyet a Kbt. 53. § (4) bekezdésében meghatározott feltételek vizsgálata alapján kellett eldöntenie.

[14] Az elsőfokú bíróság az anyagi jogi kérdések körében rögzítette, hogy az nem volt vitatott, miszerint az eredménytelenség összegezésben hivatkozott oka az Ajánlatkérő ellenőrzési körén kívül esik, valamint az az ajánlattételi határidő lejártát követően következett be. Az előre nem láthatóság körében rögzítette, hogy az ajánlattételi határidőt megelőzően Magyarország Kormánya a veszélyhelyzet, azaz a koronavírus-járvány fennállásával számolt és a szükséges intézkedéseket megtette, a 27/2021. Korm. rendelet kihirdetésekor a koronavírus-járvány harmadik hullámának bekövetkezésével már számolni lehetett, alaptalan ezért az alperes azon érvelése, hogy ezen ténnyel az Ajánlatkérő csak a 27/2021. Korm. rendelet 2021. február 8. napján történt hatályba lépésével szembesülhetett. Az Ajánlatkérőnek 2021. február 2. napján a kormányzati nyilatkozatokból, előterjesztésekből és jogalkotásból adódóan reálisan számolnia kellett a koronavírus-járvány harmadik hullámának bekövetkezésével, mivel ekkor a veszélyhelyzet ismételt bekövetkezése jogszabályban rögzített tény volt, azért az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy ezzel ellentétes az alperes határozata 35. pontjának megállapítása, miszerint az Ajánlatkérő azért nem látta előre a szerződéskötést ellehetetlenítő körülményt, mert „az eredménytelenségi ok alkalmazására a koronavírus világjárvány bekövetkezése, illetve az azzal összefüggő veszélyhelyzet kihirdetése miatt került sor, amely nyilvánvalóan ilyennek minősül.”.

[15] Az elsőfokú bíróság egyetértett az alperessel, hogy a határozatának 28. pontjában kifejtett jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően egyes lehetséges prevenciós feladatok ellátása - nem jogszabály által előírt kötelező, hanem az Ajánlatkérő által a Kbt. 58. §-a alapján meghatározott követelményként - adott esetben beilleszthető az Mvt. 58. § (1) bekezdésében meghatározott foglalkozás-egészségügyi szolgáltatás keretei közé. Rámutatott, hogy az Ajánlatkérő az összegezésében, a 2021. április 12. napján, valamint a 2021. április 23. napján kelt észrevételeiben nem foglalmazta meg, hogy a műszaki tartalom kiegészítését miként képzelte el, az alperes pedig az Ajánlatkérő helyett nem bizonyíthat, feladata az Ajánlatkérő bizonyításának értékelése. A határozat 28. pontjában foglalt alperesi gondolat kíséret az Ajánlatkérő bizonyítását nem pótolhatja. A jogerős ítélet rögzítette, hogy az Ajánlatkérő összegezésében és észrevételeiben az eredménytelenség okának - mely szerint nem képes szerződéses kötelezettséget vállalni -, valamint a veszélyhelyzeti jogszabályoknak a megjelölésén túl semmit nem adott elő, bizonyítása nem értékelhető, az aktuálissá váló feladatokat nem jelölte meg, fennállásukat sem tudta alátámasztani, így nem állapítható meg az sem, hogy az eredeti műszaki tartalom alapján miért nem tudott kötelezettséget vállalni.

[16] A jogerős ítélet indokolása szerint az Ajánlatkérő egyetlen konkrét körülményre utalt, amely a tárgybeli közbeszerzési eljárás teljes műszaki tartalmának újragondolására enged következtetni, abból azonban a megkötendő szerződés teljesítésére képtelensége nem következik, az előadottak és a jogszabályi követelmény között ok-okozati összefüggés nem áll fenn. A Kbt. 53. § (4) bekezdése alapján az alperesnek az Ajánlatkérő terhére kellett volna értékelnie állításának bizonyíthatatlanságát. Az elsőfokú bíróság úgy értékelte, hogy az Ajánlatkérő nem a szerződés megkötésére képtelenné válást támasztotta alá, hanem érdekmulásra hivatkozott, amely a perbeli ügyre nem irányadó Kbt. 75. § (5) bekezdése szerinti eredménytelenségi ok lehet.

[17] Az elsőfokú bíróság összességében megállapította, hogy az alperes jogsértő határozatot hozott, mivel a Kbt. kóenciáját figyelmen kívül hagyva nem állapította meg a Kbt. 75. § (2) bekezdés a) pontjának és 53. § (4) bekezdésének sérelmét. Rögzítette, hogy a felperes elsődleges, megváltoztatás iránti kérelmének nem tudott helyt adni, mivel a jogsértés és annak esetleges jogkövetkezményei első ízben történő megállapítása az alperes hatásköre, azt a bíróság a határozat megváltoztatásával nem vonhatja el. A megismételt eljárásra iránymutatásként előírta, hogy „az alperesnek az ítéletben rögzített jogértelmezés figyelembevételével kell ismételtén megvizsgálnia az ajánlatkérő jogorvoslati kérelemmel támadott eljárását, a bíróság által a jogsértés kérdésében megállapítottaktól nem térhet el az új eljárásban, amelyben - szükség esetén - meg kell állapítania a jogsértést és a Kbt. szerinti jogkövetkezményeket kell alkalmaznia.”.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[18] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján kérte az ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását, továbbá a felperes kötelezését az alperesnek a felülvizsgálati eljárással összefüggésben felmerült költsége megtérítésére. A felmerült perköltséget költségjegyzéken felszámította, annak összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdésére hivatkozva, az ítélet tanulmányozására és a felülvizsgálati kérelem elkészítésére összesen 15 munkaórát figyelembe véve, 90.000 forintban jelölte meg. A felülvizsgálati kérelem indokaként előadta, hogy az ítéleti indokolásból nem állapítható meg, hogy a határozat hatályon kívül helyezésére mely lényeges eljárási szabály megsértése miatt került sor. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet [40] pontjában tett kijelentésével valójában megváltoztató - a Kbt. 165. § (2) bekezdés c) pontja szerinti jogsértést megállapító - döntést hozott. Álláspontja szerint az ítélet az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe, valamint XXVIII. Cikk (7) bekezdésébe ütközik, a Kp. 89. § (1) bekezdés b) pontjának és 92. § (1) bekezdés b) pontjának a megsértése miatt. Rámutatott, hogy a Kbt. 172. § (6) bekezdése a megváltoztató ítélet ellen fellebbezési jogot biztosít, azonban azzal, hogy az elsőfokú bíróság a határozatot hatályon kívül helyezte, annak ellenére, hogy tartalmilag megváltoztató döntést hozott, az Alaptörvény nevesített rendelkezéseibe ütközően elvonta az alperes jogsértő döntést érintő fellebbezési jogát.

[19] Az alperes hivatkozott továbbá az Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdésének megsértésére is, azáltal, hogy a Kp. 92. § (1) bekezdés b) pontja szerinti határozat megsemmisítés alapjául szolgáló lényeges eljárási jogszabálysértést az ítélet nem tartalmazza, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (5) bekezdésére figyelemmel. Sérelmezte, hogy az ítélet a lényeges eljárási szabálysértés körében nem tartalmaz jogi indokolást, sem a megsemmisítő ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat, sem azok értelmezését. Álláspontja szerint kifejezetten a Pp. 346. § (5) bekezdésébe ütközik az ítélet [41] pontja szerinti indokolás, mivel nem tartalmazza, hogy melyik jogi norma zárja el az elsőfokú bíróságot a közigazgatási határozat saját hatáskörében való megváltoztatásától akkor, amikor a megsemmisítés törvényi feltételei nem állnak fenn. Rámutatott, hogy az ítélet [41] pontja a Kp. 89. § (1) bekezdését is sérti, mivel nem ismerteti, hogy a per érdemében való bírósági állásfoglalás ellenére mely okból nem lehetséges megváltoztató döntést hozni. Az alperes nyilatkozott arról, hogy nem ismer olyan jogszabályt, amely lehetetlenné teszi az elsőfokú bíróság számára, hogy amennyiben a Kp. 92. § (1) bekezdés b) pontja szerinti lényeges eljárási szabálysértést nem tár fel, és annak alapján akár érdemi döntés meghozatalára lenne képes, ettől mégis eltekintsen. A Kp. 92. §-a alkalmazásával összefüggésben hivatkozott a Kúria Kf.VII.39.257/2020/4. számú határozattól való eltérésre, továbbá hasonló ügyben Kfv.II.37.910/2021/5. szám alatt befogadott felülvizsgálati kérelemre.

[20] Az alperes hangsúlyozta, hogy a Kp. 97. § (4) bekezdése értelmében a bíróság határozatának rendelkező része és indokolása is köti a megismételt eljárásban, ugyanakkor az ítélet alapján nincs abban a helyzetben, hogy a megismételt eljárást jogszerűen lefolytassa. Álláspontja szerint az elsőfokú ítéletnek sem a rendelkező része, sem az indokolása nem tartalmaz olyan előírást, amely alapján a megismételt eljárását le kellene folytatnia. Egyértelmű instrukciókat az ítélet [42] pontja sem tartalmaz, mivel az iránymutatás szerint „szükség esetén” kell megállapítani a jogsértést és a Kbt. szerinti jogkövetkezményeket kell alkalmaznia. Az elsőfokú bíróság érdemi döntésre kötelezte őt, és azt is rögzítette, hogy milyen irányú érdemi döntést hozzon. Az alperes szerint ez azt mutatja, hogy az elsőfokú bíróság megváltoztató ítéletet hozott, emellett a „szükség esetén” kitétel alkalmazásának indokait az ítélet nem ismerteti, így nem tudható, hogy milyen okok miatt ad lehetőséget az alperesnek az ítélettől való eltérésre a megismételt eljárásban. Emiatt a megismételt eljárás keretei is vitára adnak okot.

[21] Végezetül előadta, hogy a Kp. 2. § (2) bekezdése szerinti alapelvi rendelkezés is sérül azáltal, hogy az ügy érdemében való döntés helyett az alperesi határozat megsemmisítéséről rendelkezett az elsőfokú bíróság.

[22] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában fenntartását, továbbá az alperes kötelezését a felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltsége viselésére, amelyet 200.000 forint + áfa összegben jelölt meg, hivatkozva a jogi képviselővel létrejött megbízási szerződésre, amelyet a felülvizsgálati ellenkérelméhez csatolt. A felülvizsgálati ellenkérelem indokai körében előadta, hogy a Kbt. 165. § (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel nincs hatásköre a bíróságnak arra, hogy az Ajánlatkérő jogsértését megállapítsa, így az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott, a közigazgatási határozat megváltoztatására a perben nem volt lehetőség. Azt az alperesi érvelést, hogy az elsőfokú

bíróság valójában megváltoztatta az alperes határozatát, alaptalannak tartotta, ugyanis az elsőfokú bíróság nem a megváltoztatásról rendelkezett, hanem azt mondta ki, hogy miért jogsértő az alperes határozata. A felperes nem gondolja, hogy azért, mert a bíróság az alperessel nem azonosan értékelte a tényállást és az alperessel ellentétes a véleménye az Ajánlatkérő jogsértését illetően, már sérült volna az Alaptörvény. A bírósági út igénybevételére éppen azért van lehetőség, hogy ne az alperes egyfokú, támadhatatlan döntése alapján záruljon le egy jogorvoslat. Előadta, hogy az elsőfokú ítélet teljes mértékben a Kp. és a Kbt. rendelkezései alapján született, amelyeket a bíróságok kötelesek betartani. A Kp. 92. § (1) bekezdés b) pontjára vonatkozó alperesi okfejtés kapcsán rámutatott arra, hogy jelen ügyben nincs relevanciája, mert az ítélet a Kp. 92. § (1) bekezdés d) pontján alapul. A Kp. 97. § (4) bekezdésével összefüggésben előadta, hogy az elsőfokú ítélet [40] pontja egyértelműen megadja a megismételt eljárásban hozandó határozat kereteit, azaz az alperesnek ki kell mondani, hogy az Ajánlatkérő megsértette a Kbt. 75. § (2) bekezdés a) pontját és 53. § (4) bekezdését. Álláspontja szerint a Kp. 2. § (2) bekezdésének sérelme nem áll fenn, mivel az elsőfokú bíróság jelen ügyben nem hozhatott megváltoztató határozatot.

A Kúria döntése és jogi indokai

[23] Az alperes felülvizsgálati kérelme - a következők szerint - alapos.

[24] A Kúria az 5. sorszámú végzésével az alperes felülvizsgálati kérelmét a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja és b) pontja alkalmazásával befogadta. A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdésének, továbbá a Kp. 120. § (5) bekezdésének megfelelően a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között, a rendelkezésre állt iratok és bizonyítékok alapján vizsgálhatja felül. Az alperes a felülvizsgálati kérelmét többek között a jogorvoslati jog és az indokolási kötelezettség megsértésére alapította, olyan érvelés mentén, hogy az ítélet valójában megváltoztatás tartalmú, ennek ellenére a közigazgatási határozat megsemmisítéséről rendelkezik. Az alperes felülvizsgálati érveivel összefüggésben a Kúria a következőket emeli ki.

[25] Az alperes által a Kp. 92. § (1) bekezdés b) pontjával összefüggésben kifejtett hivatkozások nem alkalmasak a jogerős ítélet jogszerűségének cáfolatára, mivel az elsőfokú bíróság - miként arra a felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében is rámutatott - a Kp. 92. § (1) bekezdés d) pontját alkalmazta az ítélet meghozatala során. A Kp. 92. § (1) bekezdés d) pontja értelmében a bíróság a közigazgatási cselekményt - a közlésére visszamenőleges hatállyal - megsemmisíti, ha közigazgatási cselekmény megváltoztatásának nincs helye. Az alperes által az ítélet indokolásából hiányolt lényeges eljárási szabály megsértésének megjelölése a Kp. 92. § (1) bekezdés b) pontjához kapcsolódik, azonban e jogszabályi rendelkezés alkalmazása hiányában ebből fakadó jogszabálysértés az Alaptörvény és a Kp. alperes által hivatkozott rendelkezései, továbbá a Pp. 346. § (5) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettség tekintetében nem áll fenn.

[26] A joggyakorlat egységének biztosítása körében az alperes ugyancsak a Kp. 92. § (1) bekezdés b) pontja kapcsán adta elő az érveit. Arra helytállóan mutatott rá, hogy a Kf.VII.39.257/2020/4. számú határozatában a Kúria a Kp. 92. § (1) bekezdésére vonatkozóan kifejtette, hogy az „zárt taxációval határozza meg azokat a tényállásokat, amelyek megvalósulása esetén a közigazgatási cselekményt hivatalból - ex lege orvosolhatatlan szabálysértés esetén - meg kell semmisíteni, illetve hatályon kívül kell helyezni”. Az elsőfokú bíróság ítéletének ettől való eltérésére - miszerint az elsőfokú bíróság olyan okból semmisítette meg a határozatát, amelyet a Kp. 92. § (1) bekezdése szerinti zárt taxáció nem tartalmaz - már tévesen utalt az alperes, mivel a következtetését nem az elsőfokú ítélet alapját képező Kp. 92. § (1) bekezdés d) pontja, hanem a jelen perben nem alkalmazott b) pontja alapján vonta le.

[27] Az alperes által ugyancsak a joggyakorlat egysége körében hivatkozott Kfv.II.37.910/2021. számú felülvizsgálati eljárás vonatkozásában a Kúria megállapította, hogy a hivatkozott eljárás alapját a Kp. 92. § (1) bekezdés b) pontja alkalmazásával hozott elsőfokú ítélet képezte, így a Kp. 92. § (1) bekezdés d) pontjának az egységes joggyakorlattól eltérő alkalmazását nem támasztja alá. Ugyanakkor a Kúria kiemeli, hogy a Kfv.II.37.910/2021/6. számú ítélet elvi tartalma szerint amennyiben az ügyre vonatkozó ágazati jogszabály nem határozza meg a megváltoztató ítélet meghozatalának kötelező eseteit, a bíróság nem sért jogszabályt, ha a feltételek fennállása esetén az alperesi határozat megváltoztatása helyett annak megsemmisítéséről rendelkezik, mert azt tekinti indokoltnak és célszerűnek az ügy összes körülményére tekintettel.

[28] A Kúria jelen eljárás vonatkozásában hangsúlyozza, hogy a Kbt. biztosít reformatórius jogkört, a bíróság a közigazgatási perben a közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozatot megváltoztathatja, azonban a megváltoztatás kötelező esetéről nem rendelkezik.

[29] A Kúria rámutat arra, hogy a megváltoztató tartalmú ítélet körében a Kbt. 165. § (1) bekezdés c) pontja és a Kbt. 172. § (6) bekezdése alapján kifejtett alperesi hivatkozásokat, azok kapcsán az Alaptörvény és a Kp. rendelkezéseinek megsértését, a jogorvoslati jog sérelmét a Kúria az alperes által is hivatkozott Kfv.II.37.910/2021. számú felülvizsgálati eljárásban már vizsgálta. Ennek során a Kfv.II.37.910/2021/6. számú ítéletben a következőket rögzítette: „[...] a Kbt. 172. §-a 2018. január 1. napját megelőzően (a Kp. hatályba lépése előtt), annak (4) bekezdésében meghatározta, hogy a bíróság az alperes határozatát kizárólag abban az esetben helyezi hatályon kívül, ha az alperes eljárása során a jogorvoslati eljárás lényeges és az ügy érdemére kiható szabályainak megsértésére került sor. Egyéb esetekben a bíróság megváltoztatásra volt köteles, amennyiben az alperes határozata tekintetében jogszabálysértést állapított meg. Ezen rendelkezés azonban a Kp. hatályba lépésével, 2018. január 1-jét követően hatályon kívül helyezésre került, tekintettel arra, hogy a Kp. 90. § (1) bekezdése általános szabállyá tette a bíróság kötelező megváltoztatási jogkörét bizonyos feltételek fennállása esetén. Ezt a szabályt azonban a 2019. évi CXXVII. törvény 222. §-a akként módosította 2020. április 1-jei hatálybalépéssel, hogy a megváltoztatási jogkör gyakorlása már csak lehetőség bizonyos feltételek fennállása esetén, és egyfokú - így közbeszerzési eljárásokban hozott - határozatokkal szemben indult közigazgatási perekben ez is csak akkor jöhet szóba, ha azt külön törvény, azaz jelen ügyben a Kbt. azt lehetővé teszi

[Kp. 90. § (1) bekezdés b) pont]. A Kbt. 172. §-ából ugyan levezethető, hogy az alperes határozatát a bíróság megváltoztathatja, ez azonban nem kötelezettsége, hanem a fentiek alapján csak lehetőség. Ennek következtében a bíróságnak nagyobb mozgástere van a hatályon kívül helyezés és a megváltoztatás közötti döntés körében, jogszabálysértés megállapítása esetén, és nincs olyan jogszabályi rendelkezés, illetve alperes ilyen nem hivatkozott, amelyből levezethető lenne, hogy a bíróságnak jelen ügyben kötelező lett volna az alperesi határozatot megváltoztatnia. Mindezt nem sértett jogszabályt az elsőfokú bíróság, amikor [...] annak ellenére, hogy az alperesi határozattal szemben tartalmilag jogsértést megállapító döntést hozott, az ítélet rendelkező részében nem az alperesi határozat megváltoztatásáról, hanem annak megsemmisítéséről döntött. [...] Erre tekintettel nem sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslati jog, ahogyan az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése sem, figyelemmel arra is, hogy az alkotmányosan megkövetelt egyfokú jogorvoslat az elsőfokú bíróság eljárásával és ítéletével megvalósult. Az pedig, hogy jelen szabályozási környezetben a bíróság rendelkezésétől függ, hogy a továbbiakban az alkotmányosan nem megkövetelt, de a jogszabályokban biztosított fellebbezés vagy felülvizsgálat további jogorvoslati lehetőségként rendelkezésre áll, nem vet fel a jogi szabályozás alkotmányosságával kapcsolatos aggályt. Egyebekben alperes magának a jogi szabályozásnak [Kbt. 172. § (6) bekezdés] alkotmányosan aggályos voltára nem is hivatkozott. A Kp. 92. § (1) bekezdése nem vitásan meghatározza, hogy a közigazgatási cselekmény kötelező megsemmisítésére mely esetekben kell, hogy sor kerüljön, a Kbt. 172. §-a azonban a Kp. ezen rendelkezéséhez nem kapcsolódik.” A Kúria a jogorvoslati jog sérelme, valamint a megsemmisítő döntést kifogásoló alperesi érvek tekintetében a fent idézettek szerint már döntött, amely döntéstől jelen felülvizsgálati eljárásban nem kívánt eltérni, a jogorvoslati jog sérelmére és a megsemmisítés jogszabálysértő voltára alapított alperesi hivatkozások tekintetében a Kfv.II.37.910/2021/6. számú ítéletben foglalt következtetéseket jelen perben is irányadónak tekinti.

[30] A Kúria az alperes határozatának megsemmisítéséről rendelkező elsőfokú ítéletet - a fentiek szerint - az ítélet [40] pontjában foglalt, megváltoztatás tartalmú rendelkezés ellenére nem értékelte az alperes jogorvoslati jogának elvonásaként, ezáltal a megsemmisítést tartalmazó elsőfokú ítélet az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, valamint XXVIII. Cikk (7) bekezdését és a Kp. 89. § (1) bekezdés b) pontját nem sérti, a Kp. 92. § (1) bekezdés b) pontja pedig jelen perben nem releváns. Az ítélet [40] pontja szerinti, megváltoztató tartalmú indoklás esetén is fennállhat valamely körülmény, amelynél fogva a megváltoztatás természetszerű követelményei (tényállás tisztázottsága, jogvita végleges eldönthetősége) nem teljesülnek, ezáltal megalapozhatja, hogy megváltoztatás helyett megsemmisítésről és új eljárása kötelezésről rendelkezzen az elsőfokú bíróság, azonban ezt az ítélet indoklásában rögzíteni kell. Az ügy összes körülményére tekintettel tehát indokolt és célszerű lehet a megsemmisítés kimondása, így a Kp. 2. § (2) bekezdésében foglalt alapelvi rendelkezés megsértése nem áll fenn.

[31] A Kúria helytállónak értékelte az elsőfokú ítélet [41] pontja vonatkozásában kifejtett alperesi érvelést, miszerint nem ismer olyan jogszabályt, amely lehetetlenné tenné az elsőfokú bíróság számára megváltoztató döntés meghozatalát. A Kúria hangsúlyozza, hogy a Kbt. 170. § (1) bekezdésének második mondata értelmében „A közigazgatási per megindításának indoka nemcsak a Közbeszerzési Döntőbizottság jogszabálysértése lehet, hanem az a körülmény is, ha a felperes szerint a Közbeszerzési Döntőbizottság nem megfelelően

értékelte, minősítette a kérelmezett korábbi eljárását, döntését e törvény szabályaira tekintettel.” Ebből pedig az is következik, hogy bár a jogorvoslati kérelemben sérelmezett tényállás vizsgálatát, a fennálló tények, körülmények, bizonyítékok értékelését az alperes az eljárása során már elvégezte, azonban a Kbt. 170. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés szerinti, arra irányuló kereseti kérelem esetén az elsőfokú bíróság a kérelmezett korábbi eljárásának értékelése, minősítése körében juthat az alperestől eltérő megállapításra. Ez esetre a megváltoztató döntés lehetősége fennáll, mivel a Kbt. a reformatórius jogkört nem korlátozza. Ennél fogva az elsőfokú ítélet [41] pontjában a hatáskörelvonásra vonatkozó érvelés - továbbá a felperes felülvizsgálati ellenkérelmének erre vonatkozó okfejtése - nincs összhangban a Kbt. közigazgatási perre vonatkozó rendelkezéseivel. A Kbt.-ben szabályozott reformatórius jogkör és a kereseti kérelem Kbt. 170. § (1) bekezdésében meghatározott - az eljárási jogszabálysértéseken túlmutató - kerete a jogsértő magatartás ekként való értékelését is biztosítja a bíróság számára. A jogsértő magatartás tekintetében a megváltoztató ítéleti rendelkezésnek tehát nem a hatáskörelvonás képezi az akadályát, mivel az adott magatartást az alperes már vizsgálta, értékelte. Ugyanakkor arra figyelemmel, hogy az alperes jogsértést nem állapított meg, így értelemszerűen jogkövetkezménnyről nem rendelkezett, a jogsértés bíróság általi megállapítása esetén a megváltoztató rendelkezés követelményeire és az ügy összes körülményére tekintettel az elsőfokú bíróság juthat arra a következtetésre, hogy indokolt és célszerű lehet a megsemmisítés kimondása, ezt azonban az ítélet indokolásában be kell mutatnia. A jogerős ítélet [41] pontjához kapcsolódóan tehát kellő alappal hivatkozott az alperes a Pp. 346. § (5) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettség megsértésére.

[32] A Kúria a Kp. 97. § (4) bekezdése alapján előadott alperesi hivatkozásokat is alaposnak ítélte. Figyelemmel arra, hogy a jogerős ítélet rendelkező része és indokolása is köti az alperest a megismételt eljárásban, akkor tud az iránymutatásnak megfelelően eljárni, ha az ítélet indokolása és az iránymutatás nem áll egymással ellentétben. Az alperes a felülvizsgálati kérelmében tényyszerűen mutatott rá, hogy az elsőfokú ítélet a jogsértés megítélése tekintetében nem ad egyértelmű iránymutatást, mivel egyrészt azt tartalmazza, hogy a bíróság által a jogsértés kérdésében megállapítottaktól nem térhet el az új eljárásban, másrészt pedig azt rögzíti, hogy „szükség esetén” meg kell állapítani a jogsértést. Az elsőfokú bíróság tehát egyszerre kötelezte az alperest meghatározott irányú érdemi döntésre (a jogsértés megállapítása tekintetében), másrészt a „szükség esetén” kitétellel az iránymutatás magában hordozza azt a lehetőséget, hogy az alperes esetleges további vizsgálódás alapján mégis dönthet a jogsértés kérdésében. Az alperes ezzel összefüggésben arra is megalapozottan mutatott rá, hogy az iránymutatásból, de az elsőfokú ítélet egészéből sem ismerhető meg, hogy milyen okok miatt ad lehetőséget az ítélettől való eltérésre a megismételt eljárásban, így a megismételt eljárás kerete nem kellően tisztázott.

[33] A Kúria rámutat arra, hogy az elsőfokú ítélet indokolása és az új eljárásra vonatkozó iránymutatás többféle értelmezést magában hordoz: nem egyértelmű, hogy az elsőfokú bíróság által egyetlen konkrétan tekintett körülmény, a tárgybeli beszerzés újragondolása azáltal, hogy nem támasztja alá a szerződés teljesítésére történő képtelenséget, egyúttal megköveteli a jogsértés alperes általi megállapítását (minden további vizsgálódás, értékelés nélkül), vagy az alperes kizárólag az e körülmény kapcsán tett ítéleti megállapítástól nem térhet el, de az Ajánlatkérő által a jogorvoslati eljárásban hivatkozott további körülményeket (pl. az egészségügyi szolgáltatások igénybevételenek a bevezetett korlátozó intézkedések eredményeképpen átstrukturálódott lehetőségét és tartalmát) értékelheti, így „szükség esetén”

juthat el a jogsértés megállapításáig. Az elsőfokú ítélet [40] és [41] pontja alapján az elsőfokú bíróság a jogsértés kérdését eldöntötte, azonban annak vizsgálata lehetőségét az iránymutatásban újraindította. Az egyértelmű iránymutatás hiánya az új eljárás jogszerű lefolytatását nem biztosítja.

[34] A fentiekre figyelemmel a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 121. § (1) bekezdésének a) pontja alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[35] Az új eljárásban az elsőfokú bíróságnak az ítélet indokolásában egyértelművé kell tenni, hogy a jogsértés kérdésében való megállapítása a jogsértés megvalósulása tárgyában köti az alperest, ezáltal az új eljárásban az alperes a jogsértés megállapításától nem tekinthet el és csak a jogkövetkezmény körében kell az alperesnek az értékelést elvégezni, vagy a jogsértés kérdésében - adott keretek között - további vizsgálódási lehetőséget biztosít az alperes számára, ezért az csak szükség esetén állapítandó meg. Amennyiben az elsőfokú bíróság megváltoztató tartalmú indokolás mellett rendelkezik az alperes határozatának a megsemmisítéséről, úgy az ítélet indokolásában be kell mutatni, hogy mely körülmény vagy körülmények miatt indokolt és célszerű a közigazgatási határozat megsemmisítése.

A döntés elvi tartalma

[36] *A jogerős ítélet rendelkező része és indokolása is köti az alperest a megismételt eljárásban, ezért az új eljárásra vonatkozó iránymutatásnak az ítélet indokolása egészével összhangban kell állnia, az új eljárás kereteit egyértelműen kell meghatározni.*

Záró rész

[37] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése szerinti kérelem hiányában, továbbá mert maga sem látta szükségét tárgyalás tartásának, tárgyaláson kívül bírálta el.

[38] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében, a felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében perköltséget igényelt és azt felszámította. A Kúria a felülvizsgálati perköltséget a felszámított összeggel egyezően állapította meg, mivel azt a kifejtett jogi képviselői munkával arányosnak értékelte. A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 110. § (3) bekezdésében meghatározottakra figyelemmel csupán megállapította a felülvizsgálati perköltség összegét, annak viseléséről az elsőfokú bíróság dönt az eljárást befejező új határozatában.

[39] A végzés ellen a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontjában foglalt rendelkezés zárja ki.

Budapest, 2022. április 27.

Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k. a tanács elnöke; Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k. előadó bíró; Dr. Hajnal Péter s.k. bíró

A kiadmány hitelül: